

Новобранець

Яків Щоголів

Гей збирались в город наші парубки
До призову — розбирати жеребки.

Брали всі, і я за ними вибирав,
Та не втрапилось — щасливого не взяв.

Повернули нас в казарму,— все прощай:
Рідна хата, темний ліс, зелений гай!

Що нам звиклось — треба хлопцям забувать:
Нас почнуть в казармі в ранець одягати;

Рано збудять, оглядітись не дадуть,
Перекличуть, до майдану поведуть;

Стануть вчить, як в турка тикати ружжом
Та махати вгору шаблею кругом.

Намахаємось за день: зание все!
Тільки вечір наше лихо рознесе.

Прийде вечір,— скажуть: "стройся на места!"
Барабанщик вдаре тра-та, та-та-та...

Крикнуть всі за барабаном, крикну й я
Здрастуй, милая, хорошая моя!

Здрастуй, милая... а мила бозна-де:
Ломе руки, плаче, парубка не жде.

Гей ти, мила, чорнобрива, не журись,
Що з тобою ми недовго нажились!

Гей ти, мила, рученяток не ламай,
Що іде твій новобранець за Дунай!

Ось гукають вже рівнятись на міста;

Барабанщик вдарив тра-та, та-та-та...

Всі кричать за барабаном, крикну й я:
Здрастуй, милая, хорошая моя!

1877